

ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ ΜΕ ΚΕΡΑΚΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟ, ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Λίγες μόνο μέρες έχουν περάσει από τη σύγκρουση των δύο αμαξοστοιχιών στην περιοχή των Τεμπών. Μια σύγκρουση που επέφερε τουλάχιστον 57 νεκρούς και δεκάδες να αγνοούνται. Οι πολιτικές ηγεσίες έσπευσαν αμέσως στο σημείο για να εκφράσουν τη συμπαράσταση τους και να στηρίξουν τις οικογένειες των ανθρώπων. Τα Μ.Μ.Ε με τη σειρά τους έτρεξαν να καλύψουν το γεγονός, να επιρρίψουν τις πραγματικές ευθύνες και να καταδείξουν τους υπαίτιους. Ποιους υπαίτιους; Τον σταθμάρχη που έκανε λάθος χειρισμό και την κακιά την ώρα. Ο πρωθυπουργός μιλάει για ανθρώπινο λάθος, ζητάει και μια συγνώμη και όλα συνεχίζουν κανονικά ενώ προσπαθούμε να ξεπεράσουμε το σοκ από το γεγονός.

Η αλήθεια είναι όμως ότι τα αίτια του θανάτου αυτών των ανθρώπων απέχουν πολύ από το να ήταν απλά ζήτημα κακής στιγμής. Ήταν μια προμελετημένη δολοφονία, που δεν μπορεί να αποδοθεί σε έναν άνθρωπο. Το κράτος έχει υποβαθμισμένο εδώ και χρόνια το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, παρά τα δισεκατομμύρια που πήρε για την αναβάθμιση του. Απ' ότι αποδεικνύεται είναι σημαντικότερη η δαπάνη χρημάτων για στρατιωτική αναβάθμιση, Rafale και στρατιωτικό εξοπλισμό, απ' ότι η ασφάλεια των μετακινήσεων μας. Αποκορύφωμα αποτελεί η πώληση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ σε ιταλική εταιρία αντί μόλις 45 εκατομμυρίων. Και όχι μόνο αυτό, αλλά συμφώνησε να παρέχει στην συγκεκριμένη 50 εκατομμύρια ετησίως για να εκτελεί συγκεκριμένα δρομολόγια εντός ελληνικού δικτύου. Το ελληνικό κράτος λοιπόν είχε στρώσει το έδαφος με τη συνεχή υποβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και έφερε την ανάπτυξη και τις επενδύσεις. Αποτέλεσμα της ανάπτυξης και των επενδύσεων; Μαζικές δολοφονίες. Αλλά δυστυχώς δε γινόμαστε για πρώτη φορά μάρτυρες αυτής της θανατοπολιτικής. Από την κρατική διαχείριση της πανδημίας, που οι απαγορεύσεις και η καταστολή πήραν τη θέση της υγειονομικής περίθαλψης και η χρόνια υποβάθμιση των νοσοκομείων οδήγησε σε πολλούς θανάτους μέχρι τις πυρκαγιές, όπως οι περσινές και εκείνη στο Μάτι, που επέφεραν θανάτους καθώς και καμένα σπίτια και εκτάσεις και μέχρι τις πλημμύρες στη Μάνδρα, το κράτος ανεξαρτήτως κυβερνήσεως έχει θέσει προ πολλού εκτός της ατζέντας του την ανθρώπινη ζωή. Τη στιγμή λοιπόν που κράτος και κεφάλαιο έχουν αποφασίσει να μην αφήσουν τούβλο πάνω σε τούβλο, όπως και όλες τις άλλες φορές έτσι και αυτή, τα αντίστοιχα σωματεία με απεργίες και κινητοποιήσεις διεκδικούσαν την αναβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και την βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Οπότε αυτή η δολοφονία μόνο τυχαία δε μπορεί να θεωρηθεί, αφού οι άνθρωποι είχαν ξελαρυγγιαστεί όλα αυτά τα χρόνια να φωνάζουν με το κράτος και το κεφάλαιο όχι απλά να τους αγνοούν αλλά και να χαρακτηρίζουν τους εργαζόμενους ως μια συντεχνία που ταλαιπωρεί το επιβατικό κοινό. Αυτά ήταν τουλάχιστον τα αποτελέσματα πριν από την Τρίτη 28 Φλεβάρη. Τα αποτελέσματα μετά τις 28 Φλεβάρη, είναι γνωστά...

Ενώ συμβαίνουν όμως αυτά, τα κόμματα της αντιπολίτευσης μέσα σε έναν προεκλογικό αναβρασμό έσπευσαν να μεταβούν στο σημείο για να καταδικάσουν μετά δακρύων το γεγονός. Η ξεφτίλα και το θράσος τους δεν έχει όρια, ειδικά όταν βλέπεις τον Σύριζα να κατηγορεί την Ν.Δ για ανευθυνότητα. Δεν έχασαν στιγμή τις επόμενες μέρες, να ξεχυθούν σε πόλεις και χωριά να καταδικάσουν το συμβάν στα πλαίσια της προεκλογικής τους εκστρατείας. Ένας Σύριζα που σαν προηγούμενος διαχειριστής της εξουσίας, είχε παραχωρήσει τον ΟΣΕ στους Ιταλικούς Κρατικούς Σιδηρόδρομους δια πινακίου φακής και έκανε το ίδιο ακριβώς που κάνει και η Ν.Δ. Άφησε δηλαδή το σιδηροδρομικό δίκτυο στο έλεος του θεού (οξύμωρο για αριστερή κυβέρνηση αλλά το παραβλέπουμε) και δεν έκανε καμία αναγκαία κίνηση ώστε να διασφαλιστεί η ασφάλεια επιβατών και εργαζόμενων. Το μόνο τυχαίο στο γεγονός είναι ότι δε συνέβη όσο ήταν αυτός στο ψηλότερο σκαλί της κρατικής εξουσίας. Όλοι οι διαχειριστές του κράτους ανεξαιρέτως, έχουν ευθύνη για ότι συνέβη.

Τη σκυτάλη από εκεί και πέρα παίρνουν τα Μ.Μ.Ε, τα οποία σαν αρπακτικά πέφτουν πάνω στις οικογένειες των ανθρώπων, για να εκμεταλλευτούν για άλλη μια φορά την απώλειά τους και από την άλλη να αποπροσανατολίσουν την κοινωνία. Μια κοινωνία που δεν έφαγε το παραμύθι περί ανθρώπινου λάθους αλλά μιλάει ξεκάθαρα για κρατικό έγκλημα. Μια κοινωνία που δύσκολα μπορεί να δεχτεί ότι όλα αυτά τα χρόνια έπαιζε την ζωή της κορώνα γράμματα κάθε φορά που

ανέβαινε πάνω σε αυτή την κινητή νεκροφόρα. Από την πρώτη στιγμή λοιπόν πλήθος κόσμου κατέβηκε στο δρόμο να διαδηλώσει σε πολλές πόλεις, τα σωματεία της Hellenic Train πραγματοποιούν πολυήμερη απεργία ενώ ήδη κηρύχθηκε η πρώτη μαζική απεργία για τις 8 Μάρτη. Από εκεί και πέρα στο παιχνίδι μπαίνει η αστυνομία που υπερασπίζεται μέχρις εσχάτων τις τζαμαρίες του σταθμού ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Το κράτος απάντησε με καταστολή και συλλήψεις στους διαδηλωτές και τις διαδηλώτριες. Παρά την καταστολή όμως και την κλασσική ρητορεία των καναλιών περί “μικρής μερίδας μπαχαλάκηδων που δημιουργεί επεισόδια”, ο κόσμος συνεχίζει να κατεβαίνει στο δρόμο δυναμικά. Ταυτόχρονα γίνεται μια προσπάθεια συγκάλυψης. Εμετικά σχόλια δημοσιογράφων που το παίζουν δικαστές και προσπάθεια κατευνασμού της κοινωνικής οργής που πάει να ξεσπάσει.

Κράτος και κεφάλαιο δολοφονούν. Στη θέση αυτών των ανθρώπων θα μπορούσε να είναι οποιοδήποτε άτομο της τάξης μας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως για εκείνα η ζωή μας δεν έχει καμία σημασία μπροστά στα κέρδη τους. Τα ατυχήματα που παρουσιάζουν δεν είναι παρά δολοφονίες. Πόσα και πόσα εργατικά ατυχήματα άλλωστε έχουν παρουσιαστεί σαν τυχαία; Η παροχή από τα αφεντικά των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας είναι ψιλά γράμματα και κόστος για την τσέπη τους. Άλλωστε γιατί να αγχωθούν, αφού η δικαιοσύνη τους θα είναι εκεί για να τους προστατέψει από οποιαδήποτε δίωξη. Έτσι και αλλιώς η ανθρωποκτονία δεν ήταν τότε κάποιο σοβαρό αδίκημα σε αυτή τη χώρα. Αρκεί να μιλάμε για προλετάριους που χάθηκαν για να γλιτώσουν 5 φράγκα.

Μέσα λοιπόν σε μια συνθήκη που φαίνεται ότι τυχαία ζούμε και οι κρατικές δολοφονίες πάνε να γίνουν καθημερινότητα, θα καθίσουμε με τα χέρια σταυρωμένα μεμψιμοιρώντας; Πόσο θα εναποθέτουμε τις ζωές μας στα χέρια του κράτους και των αφεντικών και θα τους αφήνουμε να δολοφονούν ανθρώπους της τάξης μας, λέγοντας απλά κρίμα; Δεν μας συγκινούν τα κροκοδείλια δάκρυα τους και οι υποσχέσεις τους. Μονόδρομος απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα η αντίσταση και η οργάνωση της τάξης μας. Μακριά από αυτόκλητους σωτήρες και σε αναθέσεις των ζώων μας, προτάσσουμε τον αντιεραρχικό αγώνα ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο και κάθε μορφή εξουσίας.

Στηρίζουμε τις συγκεντρώσεις της Τετάρτης 8 Μαρτίου στις 11 π.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου και στις 6:30 μ.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου.

Αναρχική ομάδα Α ΒΑΤΑΛΗΑ

e-mail: abatalha@espiv.net

blog: abatalha.espivblogs.net